

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822200450
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6822200450.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefanom Balážom a členmi senátu JUDr. Ivicu Hanuskovou a JUDr. Aelxandrom Mojšom, vo veci starostlivosti o maloletú H. X., narodenú XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom E. práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov Y. U., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom G., Y. XXX/XX a H. X., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom B. - S., J. XXX/X, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4P/14/2022-157 zo dňa 16. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 5P/37-2015-227 zo dňa 02. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoP/86/2015-253 zo dňa 14. 01. 2016 tak, že uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť platiť zvýšené výživné na maloletú XXXXX., narodenú XX. XX. XXXX, v sume 180,-eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, od 25. 03. 2022 (výrok I.), vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol (výrok II.), rozhodol o povinnosti otca zaplatiť zameškané zvýšené výživné od 25. 03. 2022 do 31. 05. 2022 v sume 138,06 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletého dieťaťa (výrok III.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (IV.). Rozhodol tak o návrhu na začatie konania, ktorý podala matka, ktorým žiadala zvýšiť výživné na maloletú zo sumy 100,-eur mesačne na sumu 250,-eur mesačne z dôvodu, že od ostatného rozhodnutia o výživnom sa zvýšili náklady na maloletú, na ošatenie, stravu a školské pomôcky, vzhľadom k tomu, že táto navštevuje druhý stupeň základnej školy. Matka je v súčasnosti nezamestnaná a jej príjem nepostačuje na pokrytie všetkých potrieb dieťaťa. Otec maloletej so zvýšením výživného v matkou uvedenej výške nesúhlasil. Uviedol, že je poberateľom iba výsluhového dôchodku vo výške 429,25 eur, ktoré od poslednej úpravy bolo navýšené iba o sumu cca 12,- eur a je tiež konateľom spoločnosti O. O., s. r. o, ktorú činnosť vykonáva bezodplatne. Podľa daňového priznania za rok 2021 je spoločnosť v strate 4.208,02 eur. Tvrdil, že je spoluvlastníkom bytu v Nitre spolu s partnerkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, na byt majú dve hypotéky z Prima banky, ktoré splácajú obidvaja, a to v sume 271,99 eur (zostatok hypotéky 57.484,88 eur) a v sume 70,60 eur (zostatok hypotéky 17.538,91 eur). Obe hypotéky boli použité na kúpu bytu. Nehnutelnosť vlastnil otec maloletej aj v čase poslednej úpravy výživného v rovnakej hodnote a nič iné nevlastní. Predpis mesačných záloh za byt je 169,34 eur a elektrina 40,-eur. Zdôraznil tiež, že pomáha synovi, ktorý býva a pracuje v Nitre, syn býva v prenájme. Uviedol, že je ochotný a schopný prispievať na výživu maloletej sumou 120,- eur mesačne.

2. Po vykonanom dokazovaní okresný súd vyhovel čiastočne návrhu na zvýšenie výživného, zvýšil ho na sumu 180,-eur mesačne, keď mal za to, že vykonaným dokazovaním bola preukázaná dôvodnosť podaného návrhu v uvedenej sume. Poukázal na to, že naposledy bola výška výživného určená rozsudkom Okresného súdu Revúca, č. k. 5P/367/2015-227 zo dňa 02. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 16CoP/86/2015-253 zo dňa 14. 01. 2016, právoplatným dňa 01. 02. 2016, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným v sume 100,- eur mesačne. Od posledného rozhodnutia o výživnom podľa názoru okresného súdu došlo k zmene pomerov tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov. Maloletá H. mala v čase ostatného rozhodnutia 7,5 roka, kým v súčasnosti je o 6,5 roka staršia a má 14 rokov. Výživné na maloletú od roku 2015, kedy nastupovala do 1. ročníka základnej školy, sa nezvyšovalo. V súčasnosti je žiačkou 7. ročníka základnej školy v mieste svojho bydliska. Za ostatných viac ako 6 rokov matke vznikali a pribúdali nielen výdavky spojené s plnením školských povinností maloletej, ale aj výdavky spojené s jej voľnočasovými aktivitami, keďže maloletá podľa vyjadrenia matky v mieste bydliska navštevovala ZUŠ, a to hru na husle, toto štúdium nakoniec síce zanechala, ale v súčasnosti sa venuje volejbalu, navštevuje volejbalový krúžok v škole.

3. Okresný súd poukázal na to, že od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom došlo k zmene pomerov aj na strane otca. V čase ostatného rozhodnutia mal preukázaný príjem vo výške 544,90 eur a hoci mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k vekovo staršiemu synovi H. X., ml., jeho výdavky odzrkadľujúce jeho skutočnú životnú úroveň tento preukázaný príjem podstatne prevyšovali a nie je tomu inak ani teraz. Otec priznal, že v dobe od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom predal dvojjednotný rodinný dom, ktorý mal vo svojom výlučnom vlastníctve a so svojou priateľkou nadobudol do podielového spoluvlastníctva byt v Nitre s tým, že veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu je 3 k celku. Na predmetnom byte viazne záložné právo v prospech Prima banky Slovensko, a. s., z 15. 03. 2017 a tiež z 01. 08. 2018. Prvá a vyššiu hypotéku na byt spláca jeho priateľka, on hradí nižšiu hypotéku a náklady na byt. I keď otec tvrdil, že obidve hypotéky boli použité na kúpu predmetného bytu, súd jeho tvrdenie nepovažoval za pravdivé, keďže podľa LV č. S. pre katastrálne územie ChXXXX/XX-XXX/XX, nadobúdacím titulom predmetného bytu je kúpna zmluva, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod V 1890/17-568/17, teda v roku 2017. Je zrejme, že otec minimálne časť kúpnej ceny svojho spoluvlastníckeho podielu vyplatil z peňažných prostriedkov z predaja rodinného domu, ktorý ako uviedol, predal za sumu 68.000,- eur, a peňažné prostriedky, ktoré získal na základe druhej hypotéky v roku 2018 použil na založenie obchodnej spoločnosti a rozbehnutie svojho podnikania v oblasti vnútroštátnej a medzinárodnej nákladnej cestnej dopravy nad 3,5 ton. Je preto logické, že iba menší úver spláca on sám. Súd nepovažoval za pravdivé ani tvrdenie otca, že jeho firma neprosperuje, keďže z internetovej stránky www.finstat.sk zistil, že spoločnosť pod obchodným menom AL-DY O., s. r. o., ktorej otec je jediným konateľom a spoločníkom od svojho vzniku dňa 24. 08. 2018 prosperuje, i keď v roku 2021 znížila svoj zisk na sumu 3.945,- eur. Táto spoločnosť za rok 2019 síce vykázala finančnú stratu, ale zrejme len v súvislosti s kúpou ďalšej druhej ťahacej súpravy, z ktorých len jedna je na leasing, a rovnako aj osobné motorové vozidlo, s čím sa strane druhej nepochybne súvisia tiež dlhodobé záväzky obchodnej spoločnosti. Spoločnosť disponuje značnými aktívami a tiež finančnými prostriedkami na účtoch. V predmetnej spoločnosti každoročne rastú tržby a celkové výnosy. Skutočnosť, že spoločnosť za rok 2021 vykázala nižší zisk, súvisí iba so stratou, ktorú vykázala za rok 2019 a ktorú postupne znižuje. Na strane druhej nižší zisk predstavuje aj výrazne nižšiu daňovú povinnosť, ktorá v roku 2021 spoločnosti klesla na sumu 261,- eur oproti sume 2.160,- eur za rok 2020. Okresný súd neprihliadol na ďalšie vyjadrenie otca, že činnosť konateľa vykonáva bezodplatne a nie je vedený ani ako zamestnanec tejto spoločnosti len preto, že by musel platiť odvody a takto ich za neho platí štát, keďže je tiež poberateľom výsluhového dôchodku. Súd pri rozhodovaní prihliadol aj na tú skutočnosť, že otcovi zanikla ďalšia vyživovacia povinnosť, a to k maloletému synovi H. X. mladšiemu, v sume 60,- eur mesačne.

4. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane matky, okresný súd mal za zistené, že v čase posledného rozhodnutia matka pracovala na živnosť v Rakúsku a jej mesačný príjem dosahoval v priemere sumu 923,33 eur. Od 02. 03. 2020 je matka nezamestnaná a od 01. 04. 2020 je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, nakoľko pre zdravotné problémy svojej matky, ktorá zabezpečovala starostlivosť pre maloletú H., matka bola nútená po 10 rokoch ukončiť živnostenské oprávnenie a prácu opatrovateľky v Rakúsku, aby ďalej zabezpečovala starostlivosť o svoju stále maloletú dcéru, keďže ju nemala kde nechať. Podľa vyjadrenia matky si aktuálne bezúspešne hľadá prácu v mieste bydliska. Podľa názoru okresného súdu však matka má v mieste bydliska možnosť reálne sa zamestnať a dosahovať primeraný príjem a tým zvýšiť nielen svoju, ale aj dcérinu životnú úroveň.

5. Pri rozhodovaní okresný súd nebral do úvahy výdavky rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Na strane matky takýto druh výdavkov nezistil a na strane otca nezohľadnil náklady spojené s užívaním bytu v plnej výške, na úhrade ktorých sa podieľa výlučne otec, keďže na ich úhrade je tiež povinná sa zo svojho príjmu podieľať aj jeho partnerka, ktorá je nie len spoluvlastníčkou predmetného bytu, ale uvedený byt aj užíva. Súd jednotlivé dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach a čiastočne vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú zo sumy 100,- eur na sumu 180,- eur mesačne. Takto určená výška výživného na jednej strane zodpovedá nielen zisteným pomerom, veku a bežným odôvodneným potrebám maloletej, ale aj zisteným možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca ako povinného rodiča. Súd zdôraznil, že otec vykonáva funkciu konateľa obchodnej spoločnosti bezodplatne a nie je vedený ani len ako zamestnanec obchodnej spoločnosti, pretože mu to v pozícii výsluhového dôchodcu vyhovuje, keďže nemusí platiť ďalšie dane a odvody. Táto jeho pozícia však sťažuje, resp. úplne znemožňuje súdu zistiť jeho reálny príjem a súd preto bez ohľadu na skutočne preukázané príjmy otca v konaní, zohľadňujúc tiež výšku jeho mesačných výdavkov, vychádzal pri rozhodovaní z celkových reálnych možností a schopností, t. j. z potenciality jeho príjmu, ktorý by mohol ako fyzická osoba dosahovať (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

6. Súd upravil vyživovaciu povinnosť od podania návrhu, t. j. od 25. 03. 2022, keďže nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné priznať zvýšené výživné aj späťne. Určením počiatku plnenia zvýšeného výživného počnúc dňom začatia súdneho konania vzniklo otcovi ku dňu rozhodnutia súdu, t. j. za obdobie od 25. 03. 2022 do 31. 05. 2022 zameškané zvýšené výživné na maloletú H. v sume 138,06 eur (2 mesiace krát 80,- eur, t. j. suma, o ktorú bolo výživné zvýšené a pomerná časť mesiaca marec 2022, t. j. 18,06 eur (7 dní x 2,58 eura za deň) mínus 40,- eur, keďže otec na úhradu dlžného zvýšeného výživného prispel dvakrát čiastkou po 20,- eur v mesiaci marec a máj 2022. Okresný otcovi maloletej teda uložil povinnosť zaplatiť takto zistené zameškané výživné v súdom určenej lehote do do 30 dní od právoplatnosti rozsudku okresného súdu k rukám matky maloletého dieťaťa.

7. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 121 CMP, podľa § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zák. č. 36/2005 Z. z. (Zákon o rodine) a o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP, podľa ktorého ustanovenia žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie otec maloletej a svoje odvolanie smeroval proti výrokom I. a III. rozsudku okresného súdu. Odvolanie odôvodnil dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 2 písm. f) a h) CSP, t. j. že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že matka maloletej je dobrovoľne nezamestnaná a súd opomenul to, že aj ona si musí vytvoriť podmienky pre dieťa. Súdu vytýkal, že bral do úvahy príjem jeho partnerky, hoci nie je jeho manželkou. Nebral do úvahy, že majú dve hypotéky na byt a všetky úvery sú vedené na partnerku. Jemu úver nedajú, nakoľko má len výsluhový dôchodok a na ten už úver má. V jednej hypotéke figuruje ako spoludlžník. Byt platí z účtu on, lebo je spoluvlastníkom v 2/4-inách, ale partnerka za neho spláca úvery. Z podnikania nemá žiaden príjem, cena nafty neustále rastie, ale jazdiť pod cenu nemá zmysel, preto vážne uvažuje o ukončení podnikania. Vytýkal tiež okresnému súdu, že nebral do úvahy jeho zdravotné problémy, ktoré sú dôvodom jeho invalidity. Tvrdil, že navrhovateľka zámerne nikde nerobí, alebo to neuvádza ako príjem, pričom peniaze odniekiaľ musí mať, keď dokáže platiť 190,- eur nájom, mobil, internet, školu, krúžky a značkové ošatenie VANS, výlety, značkový bicykel za 400,- eur, tenisky za 70,- eur a iné. Navrhovateľka pritom pracuje ako opatrovateľka, spomínala, že opatruje v Revúcej neďaleko svojho bydliska nevládnú osobu a tento jej príjem nebol súdom zahrnutý. Tvrdil, že na pojednávaní navrhovateľka spomínala, že musí opatrovať svoju matku, no jej matku opatruje údajne jej najstaršia dcéra, ktorá žije v Hnúšti. Navyše, jej staršia dcéra pracuje na sociálnom úrade v Revúcej, isto sa pozná s kolíznou opatrovateľkou. On nevlasťní auto, iba užíva firemné, ktoré mu pomáha zvyšovať zisk. Takisto aj kamióny, jedna súprava trištvrte roka nerobí a stojí, nemá šoféra, je obrovský problém zohnať zamestnanca a dokázať pokryť všetky náklady. Výživné, ako určil súd prvej inštancie, je neadekvátne jeho príjmovým možnostiam a schopnostiam a majetkovým pomerom a odchyľuje sa aj od ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej sa stanovuje výška výživného na úrovni 20 - 30 % z príjmu povinného rodiča sumárne pre všetky jeho vyživovacie povinnosti. Podľa jeho názoru v prejednávanej veci nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ako to má na mysli ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré by odôvodňovali také rozhodnutie, ako to učinil súd prvej inštancie. Rozsudok okresného súdu

žiadal zmeniť a návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca ako nedôvodný zamietnuť. K odvolaniu pripojil potvrdenie ambulancie chronickej bolesti vystavené MUDr. H. H., alegeziologická ambulancia Dolný Kubín, bez uvedenia dátumu, nález Diagnostického centra, a. s., JESSENIUS, v Nitre, pracovisko magnetickej rezonancie s uvedením dátumu vyšetrenia 10. 01. 2017, lekársku správu vyhotovenú MUDr. Z. U., L., Medicínske centrum Nitra, s. r. o., dňa 23. 11. 2016, lekársku správu vyhotovenú Neurologickým konzíliom UPS, FN Nitra s uvedeným dátumom vyšetrenia 21. 05. 2017, správu z neurologického vyšetrenia zo dňa 13. 06. 2022 s nečitateľnými údajmi vyhotoviteľa a žiadanku na vyšetrenie magneticou rezonanciou od odosielajúceho lekára neurologickej ambulancie Nováky MUDr. Y. O..

9. K odvolaniu otca maloletej podal písomné vyjadrenie Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, ktorý uviedol, že súhlasí s rozsudkom okresného súdu, ktorý považuje za spravodlivý. Otec maloletej v súčasnej dobe podniká, avšak to, že z podnikania nemá príjem a svoju činnosť údajne vykonáva bezodplatne, ho nezbavuje rodičovskej povinnosti v platbe výživného na jeho maloleté dieťa. Poukázal na to, že od ostatnej úpravy výživného sa zvýšili náklady na zabezpečovanie potrieb maloletej a otec by sa mal zodpovedne postaviť k tomu, že je jeho rodičovskou povinnosťou aspoň finančne zabezpečiť maloleté, keď už absentuje osobná starostlivosť. Výživné v rozsahu 100,- eur mesačne nepokrýva všetky potreby maloletého dieťaťa, a preto kolízny opatrovník nemá proti rozsudku okresného súdu žiadne námietky.

10. Otec maloletej v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka znovu tvrdil, že od začiatku svojho podnikania túto činnosť vykonáva bezodplatne, čo je možné overiť si na Sociálnej poisťovni, on pristupuje zodpovedne k svojej vyživovacej povinnosti a zatiaľ ešte pracuje, a to i napriek jeho zdravotným problémom, uviedol, že navrhovateľka tvrdila, že maloletá navštevuje krúžky, ale nepreukázala aké, a štát takýmto osobám prispieva aj na krúžky. Jeho príjmom je iba výsluhový dôchodok, namietal, že súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy jeho skutočné majetkové a príjmové pomery. Navýšenie a aj celková stanovená výška výživného, ako to určil súd prvej inštancie, je neprimerane vysoká, s ohľadom na jeho príjmy i jeho výdavky. Žiadal rozhodnúť tak, ako to uviedol vo svojom odvolaní.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok Okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov.

12. Okresný súd v súdnej veci vykonal riadne dokazovanie, z ktorého riadne aj zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správne právne závery. Odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a ani že by rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd rozsudok riadne odôvodnil, zdôvodnil, z akého dôvodu mal za to, že v súdnej veci došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane účastníkov konania, ktoré odôvodňovali zmenu predošlého rozhodnutia súdu o výživnom (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Pri rozhodovaní správne prihliadol na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine) a na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), ako aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Správne pri rozhodovaní prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, keďže sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu (viď § 75 ods. 1 Zákona o rodine), keď podnikateľskú činnosť otec vykonáva bezodplatne a táto skutočnosť znemožňuje súdu zistiť jeho skutočný príjem. Okresný súd správne porovnal jeho príjmy v predošlom období s terajšími jeho príjmami, porovnal ich s výdavkami, na ktoré otec poukázal v konaní, a keďže jeho príjmy a výdavky neboli vo vzájomnej súvislosti, resp. inak povedané, jeho výdavky prevyšovali jeho príjmy, správne okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z potenciality jeho príjmu, ktorý by mohol ako fyzická osoba dosahovať (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Na tú skutočnosť, že výdavky otca prevyšovali jeho príjmy, poukázal okresný súd už aj v predošlom rozhodnutí o zvýšení výživného v rozsudku sp. zn. 5P/37/2015-227 zo dňa 01. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoP/86/2015-253 zo dňa 14. 01. 2016 právoplatný dňa 01. 02. 2016.

13. Otec maloletej v odvolaní neuviedol žiadne také nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa nebol vypořiadal súd prvej inštancie už v napadnutom rozsudku a otcom uvádzané skutočnosti boli vlastne len

opakovaním dôvodov, ktoré uviedol v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ poukazoval na svoje zdravotné problémy, tieto odvolací súd nespochybňuje, avšak má za to, že tieto jeho zdravotné problémy otcovi nebránia v podnikaní, nakoľko napriek svojim zdravotným problémom v podnikaní naďalej pokračuje. V tomto podnikaní pokračuje napriek tomu, že za rok 2021 spoločnosť vykazuje zostatok -4.208,02 eur, čo nasvedčuje nehospodárnemu konaniu ho strany otca maloletej. Tvrdenie, že matka maloletej je zamestnaná a že o jej matku sa stará iná osoba, v konaní preukázané otcom maloletej nebolo.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výrokoch II. a IV., teda vo výrokoch, v ktorých okresný súd vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ako výroky závislé od rozhodnutia vo veci samej, teda od rozhodnutia o povinnosti otca platiť zvýšené výživné na maloletú a o jeho povinnosti zaplatiť zameškané výživné.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako súd prvej inštancie podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého ustanovenia žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.